

Houten; 20 mei 2015.

Aan het Ministerie van SZW
Tav dhr L. Asscher, Minister,
Postbus 90.801,
2509 LV Den Haag.

Onderwerp: internetconsultatie wijziging arbowet

Geachte Heer,

Uw wetsvoorstel bevat welkome verbeteringen van de arbowet. Ik noem de verplichting voor werkgevers om een contract af te sluiten met hun arbodienstverlener en de steviger positionering van de preventiemedewerker.

Toch wil ik twee punten noemen die mij zorgen baren. Het ene laat een gat vallen en het andere punt maakt een nieuw artikel niet stevig genoeg.

De bedrijfsarts krijgt ALLEEN een adviserende rol.

Dit is een verandering van uw opvatting.

Tot op heden heeft de bedrijfsarts bij verzuim om een medische reden een OORDELENDE rol. Immers in 2004 schreef u in de Memorie van Toelichting (Kamerstuk 29 814 nr 3.) bij de wet die (uiteinde per 1-7-2005) de arbowet 1998 wijzigt: onder kopje 2.1.4, Deskundige ondersteuning bij verzuimbegeleiding...: "...dat een onafhankelijke medisch deskundige adviseert over ziekteverzuim ... om conflicten te voorkomen over de medische aard van het verzuim...".

Immers ALLEEN als er een ziekte is die het verzuim verklaart... heeft de bedrijfsarts ex de arbowet 14.1.b een rol.

Mijn vraag: **Als de bedrijfsarts ALLEEN mag adviseren... wie gaat er dan bepalen of de bedrijfsarts bevoegd is.** Dus: of er inderdaad een ziekte aangewezen kan worden als verklaring voor het verzuim.

Trouwens. Het **Medisch Tuchtcollege is niet zo blij** met adviserende bedrijfsartsen. Neem een advies als: Ik adviseer de arbeidsrelatie af te ronden. In een tuchtzaak zal dit leiden tot een veroordeling omdat de bedrijfsarts hier naast zijn verantwoordelijkheid treedt.

Maar... adviseren betekent: **het doen van een voorstel hoe iemand anders zijn verantwoordelijkheid in kan vullen.**

Kortom als u vindt dat een bedrijfsarts ALLEEN maar mag adviseren... brengt u hem/haar in een lastig pakket.

Second opinion nog wel nodig?

U geeft de werknemer de mogelijkheid een andere bedrijfsarts te raadplegen.

In uw nieuwsbrief bij uw brief aan de Tweede Kamer van 28 januari 2015 rept u van **een onafhankelijke bedrijfsarts**. In de Memorie van Toelichting stelt u dat dat zo'n bedrijfsarts bij een andere arbodienst moet werken.

U bedoelt waarschijnlijk dat een werknemer zich kan wenden tot **een bedrijfsarts die NIET afhankelijk is van zijn werkgever**. Dat betekent dat de werknemer een bedrijfsarts waar hij vertrouwen in heeft zélf kan uitzoeken. In de Memorie van Toelichting schrijft u dat er **met de voorkeur van de werknemer rekening gehouden moet worden**.

Maar **het kost de werknemer wel erg veel moeite** om dat te bevechten (in een verzuimsituatie die vaak als een crisis in de arbeidsrelatie beschouwd kan worden) als zijn werkgever erbij blijft dat hij van tevoren accoord moet gaan met de bedrijfsarts van de keuze van zijn werknemer!

Met andere woorden: Waarom schrijft u niet gewoon dat een werknemer recht heeft op toegang tot een bedrijfsarts van zijn keuze?

Trouwens: conflicten met bedrijfsartsen ontstaan door de medische OORDELEN die hij velt. U bent van mening dat hij voortaan ALLEEN adviseert. En adviezen zullen niet zo gauw weerstand oproepen omdat daar altijd een zekere vrijblijvendheid in zit.

Als het goed is zal er dan zeer spaarsaam gebruik gemaakt worden van de second opinion-mogelijkheid.

Met groet,

Namens de ArboInfo-redactieraad

Roel Melchers, bedrijfsarts en eindredacteur.

